

Seyfi Ali Yaşar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.07.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acem kızı

Hiçbirşeyi istemedim
Gözlerinde boğulmak kadar
Hadi dön geri Acem kızı
Karalara bağladım akşamları
Hadi dön geri ömrümün kanayan yanı

Şimdi kurak iklimlerde gözlerim
Dışarda yağmur çiselemekte
Kaldırımlara dökülüyor zaman
Peşin sıra hatıralar çürüyor
Ve şehir darmadağan
Karmaşa sokaklarda
Çilekeş bir adam
Ve hala tutkun yokluğuna
Hala tutuklu karanlık bakan gözlerine
Hadi dön geri Acem kızı
Yokluğun bende bitmeyen sızı

Seyfi Ali Yaşar

Aynalar

Aynalar esrarlı kapıların eşiği
Aynalar gözlerinde katran
Gecelerden esrarlı duman
Onlarda kurak yüzüm
Buğulanmış yüzlerinde her sözüm
Silinmiş hatıralar bir bir
Eskimiş aynalarda...
Seyfi Ali Yaşar

Aynalar 2

Kimliksiz bakışlarında

Tanıdık bir eda

Oysa sorgusuz bir ömrün

Teni dökülür aynalarda

Bu adam mıydı

Katili onca senenin

Tozlanmış sesi gecelerin

Hadi sil karanlığı aynalarda...

Seyfi Ali Yaşar

Biri

Birini arıyorum ağız var dili yok
Birini arıyorum gözleri var karanlığı yok

Seyfi Ali Yaşar

Boş odalar

Anladım artık
Var olmayı
Geçersizdi bu beden için
Çünkü kanıtlayamadım
Hiç bir sevdamı

Oysa çıkarsızdı isteklerim
Müebbet yedim
Her bir davamda
Şimdi kimsesizliği kanıtladım
Bu boş odalarda
Hayalet gibi dolanıyor
Duvarlarda gölgeler

Göğün derinliklerinde
Tutsak sevdalar
İçimde anlamsız bir yangın
Uzaktan bir ses
Öyle içten öyle baygın
Ellerinde işte hayat bağım
Nersinden kesersen kes

Seyfi Ali Yaşar

Ceset

Kim yaparki seęimini
Kim kurarki saatini ayrılığa

Ve Şimdi sensiz bir gece
Yaęıyor paltoma
Ki eğer yokluğun t¼kenmekse
Ve t¼ketmekse zamanı
Ve yazmaksa adını ęala kalem sayfalara,
Birden d¼Őmekse kelimelerden
Ve k¼smekse satırlara,
Yanmaksa ayazlarda ięin ięin,
Geceye sığınıp
D¼Őek yapmaksa karanlığı
Ve yitip gitmekse bu Őehirde,
Umursamadan insanlar seni
Akıyorsa hayat yanı baŐında
Ve kayıyorsa bir yıldız
Farkedilmeden! Seni dilemeden,

Sonra g¼zlerin susuyorsa,
Geceye yenik d¼Ő¼p.
Pusup kalıyorsam bu Şehrin
Kuytu bir k¼Őesinde
Ve ¼nlerinden geęen cenaze
TaŐınmıyorsa omuzlarda,
Kanlı bir pusu misali
Yenik d¼Őt¼ysem alęakęa! Hayata

Evet vakit gelmiŐ demek
İnliyor saatim!
Sensizlięi. ęıęlık ęıęlık
Anlatıyor bana..

Seyfi Ali Yaşar

Çilem

Uçurum dehlizinde sarkık beynim
Nokta nokta çilemi emer benim

Seyfi Ali Yaşar

Giderim

Doğdu göğün göbeđinde
Plazlanan kır at
Akıp gitme vakti önümüz Sırat
Köprüsünde benim ecdat

Yakmasa içimi haksızlığın zulmeti
Sanki beyin dediđin boş bizdeki
Elbet bulunur bununda hikmeti
Uyandığında oğlum uykusundan ebedi

Söner birgün şairlerin sesi
Kararır mürekkepler gecelerin ertesi
Mahlasında kütüksüz isimleri an
Göklerin durduđu an

Ne soysuzmuş bu yüzsüz
Al sana aptal kafa yüz üstünen yüz
Kuruyup düştüğünde karanlık çukura
Alkışlar nidalar gidişinin ardı sıra

Üşüsedede ayaz kesen gecede eller
Kusar orta yere beyninide gider
Kan olur yazarda çizer
Satar ruhunu CİBRİL'EDE gider

Seyfi Ali Yaşar

Girdap

Bir sonsuz ruh eşidir yalnızlığım
Usulca kayarım karanlığına
Dalgaların homurtusuna aldırmadan
İslanır gözlerim bir an
Ve tutulur bir yerlerde tutkularım
Gelip gecen zamana
Maziden arta kalanlarım
Santim santim duvar olur
Sonra masıvadan süzülür ellerim
Kimsesizliğim sevinir birden
İnanırım tüm yalanlarıma
Avunur sol yanım
Ve bir masum çocuk gülüşü kalır içimde

İçmeden sarhoş
Vurulmadan kanayan
Yaşamadan yorgun
Öyle bir adamım işte.

Sancısını çekerim şiirlerin
Kursağımda kelimeler
Her bahar bir yuva kurar ellerimde.

Usuldan rüzgar esse
Ve üşüse sensizliğim
Amansız bir sıtma gibi
Çaresiz hummalar da
Tabipsiz dertler de kaybetsem kendimi

Muamma bir ölüm olsa gidişim
Ve kimsesiz gömseler
Gün doğmasa
O beklenen yağmurlar hiç olmasa
Solgun kalsa duvarlarım
Ve yıkık bahçe duvarım

Gecemiz sessiz
Semamız yıldızsız olsa
Şehla bir bakışın
Ay gibi damlamasa içime

Ve vuslat uğramasa bana
Bayramlar yaşanmadan
Kopsa takvimlerim

Ve sen!
hiç olmasan
Yıkmasam surlarını
Dolamasam saclarını
Kör düğümlerde tutulsam
Ve bir korkak olup
Çıkmasam karşına.

Tanımasam ismini
Tanışmasam ömrünle
Tanıdık biri kalsam sana
Ve sokulmasam kıyılarına.

Ve bu şiir hiç bitmese
Okumasam gerisin geri kendimi...

Seyfi Ali Yaşar

Gördüm

Az önce oldu herşey
Ay nazlı ceylan gibi süzüldü
Karşı yamaçlardan
Kendini sahillere perçinledi
Birkez daha
Ve sonsuzluğu
Damaklara tat bırakarak yok oldu
Sahte ışıkları sürükledi peşinden
Gördüm
İçime sönmek bilmeyen
Bir köz bıraktı
Tütsülenmiş gecemin koynunda
Birşeyler kıpırdıyor şuramda
Eğer senisen hiç bekleme oralarda
Burda ay battı
Sahtekar ışıkları sürükledi ardısına
Gördüm
SENİ bıraktı yanı başıma...
Seyfi Ali Yaşar

Gururum

Gurur kana veren rengini
Göze veren ferini
Kim demiş atılır içimden
Al atrık benden gözlerini

Seyfi Ali Yaşar

Hanci

Silinmis varligim kainattan
Karartisi golgemin vehmimde
Sesim doner durur beynimde
Silinmis varligim kainattan

Pazara dusmus zaman
Hanci hangi oda kaldirir
Kasvetli bendimi
Ve hangi yatak yer beni

Hanci soyle!
Bu duvarlar nemli mi?
Yoksa gec gelen bahara gebe mi?

Seyfi Ali Yaşar

İstanbul

Bu şehri bilirmisin sen?

Geceleri yalnızlık kokar
Sessizlik yankılanır ruhunda
Silinir tüm korkuların
Karanlık bir başka yağar saçlarına
Birşeyler dolar içinde
Aldığın her nefesle

Arada birde olsa
Çınlar kulakların
Eski aşkların gelir aklına
Oysa eskiyen duygular mı
Yoksa senle beraber
Yalnızlığın mı çözemezsin

Bu şehir bulmaca misalidir
Her yeni günü bilinmeyen
Bir gece armağan eder insana
Tabi nadirde olsa
Bir başka kokusunu salar sokaklara

Denizine uzaklığın farketmez
Bu şehrin insanları alışkındır
Yüreklerdeki dalgalara
Ve asla gel-git yoktur
Bu kıyılarda
Onun içindirki
Tutku dolu olur aşkları
Her gece kendini
Samanyolunda arayanlarmı dersin
Dipsiz boşlukta yananlarmı
Hiç sevdiği olmasada
Seviyorum diye haykırانلarmı

Her yeni gün milyonca hayali yıkıp
Milyonca hayal kurdurur
Ama en büyük hayal
Kendisidir oysa
Yoksa!
Böyle bir şehir hiç olmamıştır
Sokakları,
Kıyıları ve tarihi

Her kimse kim hiç farketmez
O umulanı yaşatmak için
Aşkını dağıtır insanlara...

Seyfi Ali Yaşar

Küçüklüğüm penceresi

sende uyandım her sabaha
o eskimiş kanatların açılırken
sonsuzluğa
daldı bakışlarım ummanlara.

en masum güneşleri
senden damıttım günlerime
ve sende söndürdüm
kandillerimi.
sonra getirdiğin her güneşle
büyüttüm içimde sevdaları
sende visale erdi
gecelerde aşklarım.
yitik umutlarımı
aradım saçaklarında
ne hülyalar seyrettim
senden, ah bir bilsen

şehrin dağdağasından
uzağına, sende uzattım ellerimi
yağmurlar biriktirdim avuç avuç
üşüsem de sende serinledi
ve hep sende dindi öfkelerim.

kızgınlığım vardı hayata
isyan eden bakışlarım
ezilmişliğime başkaldıran omuzlarım
ve hep sende aldım başımı iki elimin arasına

sende sorguladım yalnızlığımı
ey küçük dünyamın nuru
umut sende, sevda sende bildim
sana anlattım tüm sırlarımı

her gece sende yakalandım anneme
zaman sende tükendi
günbe gün.
bir sen kaldın benden
bir ben.

ey küçüklüğüm penceresi
sende yakın ettim uzakları
ve hiç kapamadım tüllerini
üşenmedi zaman
sende,
sende gelgitlerimi.

bir acı yara
sönmez bir köz
şehla bakışlarında kanayan
sancıdır şimdi sende gecelerim

kim bilir
kaç Őirin kalemimi
kırdım sende.
sende oldum deli
sana divane.

Seyfi Ali Yaşar

Peygamberim

Efendime bir gül göndersem
Kabul olurmu dergahına
Yangın olsam gül toprağında
Öz suyuna kavuşurmu onun yanında

İşte avare bir kuldan
'Selam var sana' deseler
'Oda ümmetimdendir' der mi acacaba
Rüzgar olsam düşsem Kabe yollarına
Uhud'da selam dursam Hz.Hamza'ya
Bir yol buldum geldim desem sana
Bir mızrakda ben yesem kalsam oralarda
Mekke yollarını duman almış
Bağrını alev alev hasretlik sarmış
SULTANİMIN memleketi yetim
EENDİMİN memleketi boynu bükük kalmış
Durun söylemeyin bunu
SULTANLAR SULTANINA
Kurban olurum ben Onun bir tek göz yaşına

Seyfi Ali Yaşar

Peygamberim (Ne Olurdu Ödülüm)

Acaba layık olsam birşeylere
Ne olurdu ödülüm?
Rahmetinde ıslanır mıydım?
Gölgende konaklarmıydım?

Şimdi yalandan gülen yüreğime
Şevdanı aşılar mıydın?
Tüyleri ürperten her mucizende
Beni de ağlatır mıydın?
Ashabına gösterdiğin cemalini
Bana da tattırır mıydın?

Utanarak artan günahlarım
Bir bir söylenirken mahşer yerinde
Kalkıp tüm heybetinle ayağa
Bana da bir göz kırpar mıydın?

Çatlamış topraklardan ne farkım var
Yetiş! Yetiş te
Çıkmaz gecelerimin sabahında
Düşerken dipsiz uçurumlara
İki yakamdan tutmaya var.

Mürekkebi kirlenmiş kalemler
Utandır adını anmaya
Aşkından ufak bir tohum da
Ümmetinden bana da eksen ne olur?

Ama yinede bekleyeceğim
Geceyle gündüzün her buluşmasında
Boynu bükük kulun
Yaradandan
Adını ana ana can vermesini dileyeceğim...

Seyfi Ali Yaşar

Ressam

Tarihin solduđu şehirlerde
Saçlarım dökülür kapı eşiğinde
Uyandır beni zaman
Sonsuzluğun nöbetinde

Kalem kırmaya geldim
Satırlar birbir sallanırken ipten
Adını yokluk koydum baharın
Sitemde her sözüm
Her sözüm kör düğüm

Ecel!
Karanlığın soğuk çocuğu
Gecelerimin müdavim yolcusu
Köşe başı yoldaşım
O! O benim gölgem

Ya ben!
Zamanın yetim yanı
Gurbetin kanayan tarafı
Ben karanlığın harcı
Anlamsız çağın
Karanlık ressamı ben...

Seyfi Ali Yaşar

Sehir

Geciyorum ste kiyilarindan
Yalanci manzarana kana kana
Sen misin hapseden beni
Bu dar karanlik sokaklara

Sahtekar yagmurlarinda
Kirlenirken ruhumun elmasi
Hangi kantar
Tartar gunahini

Sen koca sehir
Ulkende kirli yosma
Namusun olmus iki parca
Elbet biter seninde omrun
Son yerin musalla

Seyfi Ali Yaşar

Sessiz ığlık

Biliyorum bu Őehir dűŐman bana
Uykum yine sűrgűn nerede bilmem
Gecem karanlıđın gűbeđinde zindan
Yıldızlar űlkesinde Őimdi TEPEM

Sindi űstűme karanlıđın esrarı
Nokta nokta ħűrűdű beynimin zarı
Alın artık iċimden Őu efkarı
Bin asırdan farksızdır bir GECEM

Ĥiđlikler fısıldanır kulağıma
Zamanın tik takları tokmak gibi baŐımda
Susulmak iċin mi gelindi dűnyaya
Akrebin kısıkcında benim HECEM

Műptelasıyım aptal gergefin
Tezgaħında dokunuldu gűmleđim
Beynimin yamaları űst űste dizilin
Adım adım ħıkıp gekleri DELİN

DerviŐin ođlu sűpűr hadi kapını
Kan kusmuđu bu lafları
Yama hadi kűfűr damlayan ħatlađı
TEPEMİ GECEMDE HECEYLE DELEN DEDEM

Seyfi Ali Yaşar

Son perdesi ömrümün

Susadım yangınlara
Susunken sonsuzluğa
Uzaklarda yağmurum
Artık son perdede ömrüm

Keşmekeş içinde yalan
Ve dipsizlik talan
Adını anmaktan
Sustu kalemim boğmaktan

Çıktı çıkacak son nefesi
Korku dolmuş kesesi
Bilmem hangi gece dökülür
Sinemden bu acı sökülür
Sökülürde ya ben!
İşte o zaman ölür...

Seyfi Ali Yaşar

Suskun gece

Sus sende geceler gibi
Ey karanlığın dibi
Burdayım işte çığlık çığlık
Ben ki suskunluğun katibi

Aldırma bu adama
Uyanıpda tuz basma yarama
Sen kal hülyalarda
Güneşi doğmayan dünyada

Seyfi Ali Yaşar

Şişede mektup 1

Nasilsin!

Dilerim Rabbim den çok ama çok iyisindir.

Uzun zaman oldu haber almalıyım senden.

Az önce rüyamda gördüm senide, uyandım. Güzel başlayan kötü biten bir rüyaydı işte. Hayr olsun inşallah!

Kaçtı iste uykum birden.

Yaş ilerledi galiba. Artık kabuslar bölmeye başladı uykularımı. Zihnim desem, gönül mü desem yorgun olan bilemiyorum. Beni yıpratana da senelerden çok pişmanlıklarım oldu galiba.

Her neyse bir rüya gördüm seni.

İyi de olsa, olmasa da sen vardın gecemin bir parçasında. Her ne kadar ulaşmasam da su an sana ve tam emin olamasam da bu yazdıklarımın sana ulaşmış olacağından tıpkı bir şişenin içine konulup denize atılan mektuplar gibi yolluyorum işte bilinmezliğe.

Allaha emanet olasıdır.

Şimdi şehrin birinde gözlerin geceye emanet, saçlarında karanlığın huzur dolu esintisi ve sıcak bir odanın kadifemsi loşluğunda olman dualarımla...

Seyfi Ali Yaşar

Şişedeki metkup 2

İlkin hemen yazayım
tüm okuyuculara
bu bir şiir değildir bilesiniz.

merhaba can kuşum merhaba
Anlaşılan sana yazışlarım
hep böyle kabuslardan sonra olacak.

Rüyamda gördüm seni yine.
Sevinsem mi üzülsem mi bilemedim.
Yazıyorum işte bil istedim.
uzansam tutamam ellerini
varsam bakamam yüzüne
Hoş adresini neresi onu da bilmiyorum ya.
Her neyse bu sefer güzeldi rüyamız.
Sen olunca gülen
sesini duyduğum sen olunca
güzel oluyor işte her şey.

ümidim var okuyorsun bu satırları
gizliden gizliye sende meraktasın bana dair.
dilerim çok ama çok iyisindir.
hep mutlu ol gönlünce.
ne zaman gecenin bir vakti
yudumlasam çayımı
aklıma düşersin.
oturup yanı başıma şiir dinleyen bir kadın özlemi sarar içimi.
özlem demişken
bir vuslat mı belirlesek,
her beş yılda bir otursak salacakta.
o son çay içtiğimiz aynı masada.
Eğer bu satırlar ulaşırsa sana
sende yaz mektuplarını
bırak bir şişenin içine at gitsin
belki onlarda ulaşır bana.
bu arada
nurullah gencin 'rüveyda' romanını okurmusun benim için.

dularımdasın bilesin.
bu dünya özlem yeriye eğer
Dilerim ahiret vuslatımız olur.

selamete can kuşum...

Seyfi Ali Yaşar

Tükenen isyan

Kalmadı eskilerden söylenecek söz
Arandı durdu kalemim kağıtlarda
Yangından arta kalan acı göz
İnletir odamı bu ağıtlarla

Biri şehit olsa akşamlarımdan
Sözler sönse karanlık ağlasa
Kussam beynimdekileri mezar taşıma
Dönmeşe feleğin çarkı. Pas bağlasa...

Seyfi Ali Yaşar

Umudum

İşte oldu herşey
Gün doğdu devran döndü
Umut oldu yarınlar
Bebek doğdu
İşte oldu herşey
Işık vurdu çehreye
Karanlık başladı sönmeye
Kalem durdu
Güneş! Güneş çehreye vurdu
Mürekkep bembeyaz
Ak mintan içinde yurdum doğdu
İşte oldu bitti herşey
Batıl söndü
Evrilip çevrilen yıldız
Yine bana döndü

Seyfi Ali Yaşar

Yanarım

Sorma sakın beni bana
Ya devrik cümlelerde ara
Yada boşver gitsin
Ama kimsye bahsetme benden
Sır değilim fakat
Teşhirde edilmedim asla
Sen beni yırtık cebinde taşı
Bilmeden düşürdün say
Ve gelip gittikçe ara
O eskimiş sokaklarda
Yada eskimiş bir mintan gör beni
Kime verdiğini bilmeden bağışla

Yok yok en iyisi unut bu dediklerimi
Ve bensiz sokul yatağına

Kimdi?
Ne dedi?
Niye geldi, neden gitti?
Bu hengamede ne böyle?
Deme sakın ardımdan.
Elbet birgün kaldırırılar enkazımı
Ve yerimde yeller eser

Eğer ötelerden biri
Gelip çalarsa kapını
Ve huşu içinde taranırsa saçların
Sen beni saçaklarda izle
İzbelerden damla damla iç beni
Ama sakın!
Sakın
Yalnızlığının yaralarına
Dokundurma beni
Kanarım.
Ve pıhtılaşır zaman
Akmaz olur gecelerin sabaha,
Sonra duyarım
Güneşe hasretliğini
Yanarım...

Seyfi Ali Yaşar

Yusuf Hayalođlu

Bu gidişin!
Hangi mısralarında vardı,
Hangi cigaranın dumanında
Yaşarırken gözlerin
Acırken yüreğın
Akıtmıştın içini

İki satır puntodan
verilmesi haberinin
Gene hazinli bir öykünün
Özeti olmalıydı
Ama son satırı yazıp
Bir cigara daha sarmalıydın.

Yok yok bu gidişin
Şaka olmalıydı
Seni anlayan akşamlara
Ve karanlık en koyusuyla
Birtak senin paltona yağmalıydı
Bu acılar kraliçesi İstanbul' da

Çığırktan bir martı sürü konmalıydı
Rıza' yla açıldığınızda teknenize
Yoksa şaka değil miydi bu?
Bedirhan' a Nazlıcan'a
Yazdığın o hazin son
Sanada mı yazıldı yoksa
Demek şimdi sen yoksun,
Bu gidişin amortiden çıkmış gibi
Şapşal etti bizi.

Sen,
Deli dolu çağımın sözcüsü,
Sen,
İlk cigaramın bitmeyen dumanı
Şimdi yokluğun
Musluk gibi damlarken içime
Açılan gediği
Başka hangi efkarım kapatır.

Bir acayip adam bilmiştim seni
Ve sen konuşurken susardım
Biri konuşsa kızardım.
Çakır gözlerin yeterdi anlatmaya
Tüm maviliklerimi
Oysa nice aşklarım olacaktı
Ben dillendirmeden anlatacağın
Sonra,
Akşamları birbaşka sevecektik
Her yıldız kaydığında
Ağlatırken bizi

Demek sende takılıp gittin
Rıza' nın peşine
Artık sorulmasında banada
Nasılsın diye.
Bundan sonra
Kör topal gider işte...

Seyfi Ali Yaşar

Zaman

Yelkovan akrep hep bir kořturmaca
Zaman karanlık çukurda bulmaca

Seyfi Ali Yaşar

Zamanın arkı

Heder oldu zaman
Ayı dayı köprüsünde
Emin olan adem
Çoktan ölmüş duydun mu?
Çıkar yol kalmamış
Ömür törpüsünde
Dişilisini kemiren
Benim oğlum mu?

Seyfi Ali Yaşar